

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 9815 van 30 juli 2013
in de zaak A. 209.365/XIV-35.022**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter JP Lips
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 475, bus 15
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 juli 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 104.141 van 31 mei 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 juli 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat in punt 2.2.4.2 van
het bestreden arrest uitgebreid in op de door de verzoeker aangebrachte activiteiten van zijn
familie maar stelt terecht dat van een asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat
deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een nauwkeurige, coherente
en geloofwaardige manier meegeeft. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt meer

bepaald vast dat de verzoeker noch tijdens het gehoor op de dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens de twee interviews op het commissariaat-generaal enig gewag heeft gemaakt van het feit dat zijn zus zich in de Verenigde Staten publiekelijk kritisch uitlaat over het Iraanse regime, dat hij, wanneer werd gevraagd of iemand van haar directe familie politiek actief is, heeft verklaard dat sommige familieleden werden opgehangen door het regime, waarna hij twee namen heeft gegeven, maar dat nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij omwille van de activiteiten van zijn familieleden specifiek gevisieerd werd door het Iraanse regime of dat deze elementen een rol hebben gespeeld bij zijn arrestaties. Met de loutere bewering dat “verwerende partij als politie van het gehoor dit gehoor autoritair stuurt” en hij “daardoor niet de gelegenheid (had) om hierover verder te spreken” toont de verzoeker niet aan dat er essentiële elementen ontbraken om tot de bevestiging of de hervorming van de aanvankelijk bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, noch toont hij aan dat het bestreden arrest niet zou toelaten om zijn recht op asiel aan te tonen en te verkrijgen. Het enige middel is dan ook kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig juli tweeduizend dertien, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen